

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2019/807

av den 13 mars 2019

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 vad gäller fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager kan observeras och certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändrad markanvändning

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.2 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) För att hantera problemet med indirekt ändring av markanvändning ska kommissionen enligt direktiv (EU) 2018/2001 anta en delegerad akt med bestämmelser om kriterier för fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras, samt för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning. Bestämmelserna bör åtfölja den rapport om status för utvidgningen av produktionen av de relevanta bränsleråvarorna över hela världen (nedan även kallad *rapporten om bränsleråvarors utvidgning*) som överlämnades till Europaparlamentet och rådet i dag.
- (2) Indirekt ändring av markanvändning kan äga rum när mark som tidigare använts för produktion av livsmedel eller foder ställs om till produktion av biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen. I sådana fall måste efterfrågan på livsmedel och foder fortfarande tillgodoses, vilket kan leda till att områden med stora kollager, som skogar, våtmarker och torvmark, omvandlas till jordbruksmark, vilket leder till ytterligare växthusgasutsläpp.
- (3) De hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i både Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽²⁾ och direktiv (EU) 2018/2001 tar inte hänsyn till utsläpp som är en följd av indirekt ändring av markanvändning.
- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 ⁽³⁾ erkänns inte bara förekomsten av utsläpp som är en följd av indirekt ändring av markanvändning, utan också att sådana växthusgasutsläpp, även om det finns en osäkerhet i beräkningarna, kan vara så stora att vinsterna i form av minskade växthusgasutsläpp som uppnås tack vare enskilda biodrivmedel, enligt definitionen i det direktivet, och flytande biobränslen, helt eller delvis går förlorade. En allmän gräns infördes därför i direktivet för hur stor mängd av dessa bränslen, producerade av

⁽¹⁾ EUT L 328, 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1).

spannmål och andra stärkelserika grödor, sockerarter och oljeväxter samt av andra grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark, som får räknas in för att uppnå målen i direktiv 2009/28/EG. Denna gräns innebär att högst 7 % av den slutliga energianvändningen inom järnvägs- och vägtransporter i varje medlemsstat får komma från sådana bränslen.

- (5) I direktiv (EU) 2018/2001 behålls gränsen för biodrivmedel och biomassabränslen som produceras från livsmedels- och fodergrödor och förbrukas inom transporter, samtidigt som den stärks genom att det införs särskilda nationella gränser för dessa bränslens totala bidrag till unionens mål för förnybar energi 2030. Gränserna fastställs utifrån dessa bränslens nationella andel 2020 av den slutliga energianvändningen inom järnvägs- och vägtransporter i varje medlemsstat, med en möjlig höjning med en procentenhet upp till högst 7 %.
- (6) Enligt direktiv (EU) 2018/2001 bör en särskild gräns även fastställas, i nivå med användningen i respektive medlemsstat 2019, för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från livsmedels- och fodergrödor med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, och för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet, i den utsträckning det gäller bränsleråvara, till mark med stora kollager observeras. Från och med den 31 december 2023 ska deras andel gradvis sänkas till 0 % fram till 2030.
- (7) Även om det råder bred enighet om riskerna med indirekt ändring av markanvändning till följd av att livsmedels- och fodergrödor används för produktion av bränsle, visar den vetenskapliga litteraturen att mängden utsläpp som är en följd av indirekt ändring av markanvändning beror på flera olika faktorer, bl.a. typen av bränsleråvara som används för produktionen av förnybara bränslen, efterfrågeökningen på bränsleråvaror som följer av användningen av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen samt i vilken utsträckning mark med stora kollager skyddas globalt.
- (8) Den vetenskapliga litteraturen visar också att effekten av indirekta ändringar av markanvändning på potentialen hos biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen att uppnå minskade växthusgasutsläpp är särskilt markant när det gäller oljeväxter. Förnybara bränslen som produceras av sådana bränsleråvaror anses därför allmänt medföra en högre risk för indirekt ändring av markanvändning. Detta framgår av del A i bilaga VIII till både direktiv 2009/28/EG och direktiv (EU) 2018/2001. Rapporten om bränsleråvarors utvidgning tar hänsyn till de senaste vetenskapliga uppgifterna om den globala utvidgningen av produktionsområdet för livsmedels- och fodergrödor till mark med stora kollager och bekräftar att det är dessa grödor som svarar för en överväldigande majoritet av den globala utvidgningen av produktionsområdet för livsmedels- och fodergrödor till mark med stora kollager.
- (9) Rapporten om rapporten om bränsleråvarors utvidgning visar också att det utvidgade produktionsområdet för oljeväxter till mark med stora kollager bara är en av flera faktorer som påverkar potentialen hos biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen att uppnå minskade växthusgasutsläpp. Bland de faktorer som är avgörande för att fastställa utvidgningens betydelse enligt direktiv (EU) 2018/2001 finns markutvidgningens absoluta och relativa omfattning sedan ett bestämt referensår jämfört med det totala produktionsområdet för den relevanta grödan, hur stor andel av utvidgningen som sker till mark med stora kollager samt typen av område med stora kollager. Dessa faktorer bör, i likhet med de specifika produktivitetfaktorererna för varje grupp av grödor, beaktas i kriterierna för att fastställa biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med hög risk för indirekt ändring av markanvändning som produceras från livsmedels- och fodergrödor för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras.
- (10) Med beaktande av samtliga ovanstående överväganden, inbegripet alla relevanta vetenskapliga data och undersökningar, skillnaderna mellan de olika bränsleråvarorna, de olika råvarumarknadernas globala karaktär och funktionssätt, den åtföljande risken för oavsiktliga eller kontraproduktiva avledningseffekter, den relativa tillgången på fullständiga data och den regelbundna och frekventa översynen av dessa data, samt Europeiska unionens relevanta internationella skyldigheter, anses den mest lämpliga, sakliga och välavvägda metoden i detta skede av lagstiftningsprocessen vara den som baseras på den övergripande globala ställningen för varje enskild bränsleråvara, snarare än en ansats som skulle diskriminera vissa länder. Den representerar den bästa möjliga regleringsstrategin, med hänsyn tagen till de konkurrerande men kompletterande mål som eftersträvas med denna förordning. Denna strategi balanseras också på ett lämpligt sätt av möjligheten till certifiering av låg risk för indirekt ändring av markanvändning.
- (11) Enligt artikel 26.2 i direktiv (EU) 2018/2001 är medlemsstaterna skyldiga att tillämpa kriterierna i denna förordning för att fastställa bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras. De bör göra detta på

grundval av den information som finns i en bilaga, och som ska ses över i enlighet med denna förordning. Kommissionen bör regelbundet granska rapporten om bränsleråvarors utvidgning för att ta hänsyn till utvecklingen och de senaste vetenskapliga bevisen. Bilagan bör i lämpliga fall ändras.

- (12) Under vissa omständigheter kan man undvika de effekter i form av indirekt ändring av markanvändning som kan knytas till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som normalt anses medföra en hög risk för indirekt ändring av markanvändning, och odlingen av de relevanta bränsleråvarorna kan till och med ha positiva effekter för de relevanta produktionsområdena. I sådana fall är det nödvändigt att fastställa kriterier som gör det möjligt att identifiera och certifiera biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning. Certifierade biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning bör undantas från gränsen och den gradvisa minskningen som fastställs för biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, vilka produceras från livsmedels- och fodergrödor, förutsatt att de uppfyller de relevanta hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
- (13) Biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen bör anses medföra låg risk för indirekt ändring av markanvändning bara om den bränsleråvara som används för deras produktion odlas som ett resultat av att vederbörligen kontrollerbara åtgärder har vidtagits för att öka produktiviteten utöver vad som annars skulle vara möjligt. Dessa åtgärder bör dessutom säkerställa bränsleråvarors hållbarhet med beaktande av alla krav som fastställs i direktiv 2009/28/EG eller direktiv (EU) 2018/2001 i förhållande till målen om förnybar energi.
- (14) För att ytterligare säkerställa de positiva effekterna av certifiering baserad på låg risk för indirekt ändring av markanvändning bör den ytterligare bränsleråvara som ska användas för bränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning beaktas endast om de är resultat av en begränsad kategori av åtgärder. I synnerhet bör endast sådana åtgärder beaktas som är ekonomiskt attraktiva eftersom de gör det möjligt att dra nytta av den ekonomiska bonus som följer med certifieringen, i linje med de kriterier för ekonomisk additionalitet som tillämpas inom Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling.
- (15) Vidare är det lämpligt att inte tillämpa kriteriet om ekonomisk additionalitet på ytterligare bränsleråvaror som odlas på nedlagd eller allvarligt skadad mark eller av oberoende småbrukare. Detta skulle i själva verket innebära en orimlig administrativ börda med tanke på den betydande potentialen för produktivitetsförbättringar och de hinder som finns för finansiering av de nödvändiga investeringarna. Åtgärder som vidtas på nedlagd eller allvarligt skadad mark, eller av oberoende småbrukare, bör därför undantas från kravet på att uppfylla kriterierna för ekonomisk additionalitet, utan att det påverkar kravet på att producera ytterligare bränsleråvaror och uppfylla hållbarhetskriterierna. Mot bakgrund av det statistiska arbete som utförts i flera analyser, inbegripet FAO:s datauppsättning för småbrukare (FAO *smallholders data-portrait*), bör innehav som är mindre än två hektar betraktas som "små" i detta sammanhang.
- (16) Bara faktiska ökning av produktiviteten i befintliga eller nya projekt som är en följd av åtgärder som syftar till att uppnå ytterligare avkastning bör beaktas. Certifieringsperioden bör därför vara begränsad till en rimlig tid och omfattning som möjliggör fullständig amortering av de relevanta investeringarna och robusta förfaranden för att övervaka certifieringens effektivitet.
- (17) För att säkerställa en smidig certifieringsprocess för biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning bör ekonomiska aktörer kunna förlita sig på robusta och tillförlitliga certifieringsregler. Dessa regler bör även ta hänsyn till frivilliga nationella eller internationella system i enlighet med den omarbetade texten i artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001, vilken innebär en robustare kontroll inom dessa system i jämförelse med motsvarande bestämmelser i direktiv 2009/28/EG. Utöver de nationella system som erkänns av kommissionen i enlighet med artikel 30.6 i direktiv (EU) 2018/2001 får frivilliga system användas för att certifiera biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning på samma sätt som för certifiering av efterlevnad av hållbarhetskriterierna i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
- (18) För att säkerställa att den information som lämnas av ekonomiska aktörer är transparent, korrekt, tillförlitlig och bedrägeriskyddad bör övergripande regler införas om certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen eller biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning, och reglerna bör föreskriva en tillfredsställande standard vad gäller oberoende granskning av ekonomiska aktörers påståenden. Dessa regler, inbegripet sådana om gruppcertifiering, får specificeras och harmoniseras ytterligare genom antagande av genomförandeakter i enlighet med artikel 30.8 i direktiv (EU) 2018/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs kriterier för fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras, samt för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) *olja*: livsmedels- och fodergrödor, t.ex. raps, palmer, sojabönor och solrosor, andra än de stärkelserika grödor eller sockergrödor som normalt används som bränsleråvaror för produktion av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.
- (2) *utnyttjad mark*: områden som under en sammanhängande period av minst fem år före odlingen av den bränsleråvara som används för produktion av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen, inte användes för odling av livsmedels- och fodergrödor, andra energigrödor eller betydande mängder foder för betande djur.
- (3) *nedlagd mark*: utnyttjad mark som tidigare användes för odling av livsmedels- och fodergrödor men där odlingen av dessa grödor avbrutits på grund av biofysiska eller socioekonomiska begränsningar.
- (4) *allvarligt skadad mark*: mark enligt definitionen i del C punkt 9 i bilaga V till direktiv (EU) 2018/2001.
- (5) *additionalitetsåtgärd*: varje förbättring av jordbruksmetoder som på ett hållbart sätt leder till en ökning av avkastningen av livsmedels- och fodergrödor på mark som redan används för odling av livsmedels- och fodergrödor, och varje åtgärd som möjliggör odling av livsmedels- och fodergrödor på utnyttjad mark, inbegripet nedlagd mark, för produktion av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.
- (6) *ytterligare bränsleråvara*: den ytterligare mängd av en livsmedels- eller fodergröda som produceras på ett tydligt avgränsat område, jämförd med den dynamiska referensnivån för avkastning, och som är ett direkt resultat av en vidtagen additionalitetsåtgärd.
- (7) *dynamisk referensnivå för avkastning*: den genomsnittliga avkastningen från det avgränsade område där en additionalitetsåtgärd har vidtagits, beräknad för en treårsperiod omedelbart före det år då åtgärden vidtogs, med hänsyn tagen till den genomsnittliga ökningen som observerats för grödans avkastning under det föregående årtiondet, och avkastningskurvorna över tiden i fråga om permanenta grödor, men exklusive variationer i avkastningen.
- (8) *mark med stora kollager*: våtmarker, torvmark och kontinuerligt skogsklädda områden i den mening som avses i artikel 29.4 a, b och c i direktiv (EU) 2018/2001.
- (9) *småbrukare*: jordbrukare som oberoende driver jordbruksverksamhet på en jordbruksareal mindre än två hektar, som äger eller har besittningsrätt eller motsvarande rättighet som ger kontroll över marken och som inte är anställd av ett företag, med undantag av kooperativ där småbrukaren är medlem tillsammans med andra småbrukare och där kooperativet inte kontrolleras av en tredje part.
- (10) *permanent grödor*: grödor som inte ingår i växtföljden, utom permanent gräsmark och permanent betesmark, och som odlas i fem år eller mer och ger upprepade skördar.

Artikel 3

Kriterier för fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras

För att fastställa bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras, ska följande kumulativa kriterier tillämpas:

- a) Den genomsnittliga årliga utvidgningen av det globala produktionsområdet för bränsleråvaran sedan 2008 överstiger 1 % och berör mer än 100 000 hektar.

b) Utvidgningen till mark med stora kollager utgör en större andel än 10 % enligt följande formel:

$$x_{hcs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$$

där

x_{hcs} = andel utvidgning till mark med stora kollager,

x_f = andel utvidgning till mark som avses i artikel 29.4 b och c i direktiv (EU) 2019/2001,

x_p = andel utvidgning till mark som avses i artikel 29.4 a i direktiv (EU) 2019/2001, imbegriper torvmark,

PF = produktivetsfaktor.

PF ska vara lika med 1,7 för majs, 2,5 för palmolja, 3,2 för sockerbetor, 2,2 för sockerrör och 1 för alla andra grödor.

Tillämpningen av kriterierna i led a och b ovan ska ske på grundval av informationen i bilagan, reviderad i enlighet med artikel 7.

Artikel 4

Allmänna kriterier för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning

1. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen får bara certifieras som bränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning om alla följande kriterier är uppfyllda:
 - a) Biodrivmedlen, de flytande biobränslena och biomassabränslena uppfyller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
 - b) Biodrivmedlen, de flytande biobränslena och biomassabränslena har producerats av de ytterligare bränsleråvaror som erhållits genom additionalitetsåtgärder som uppfyller de särskilda kriterierna i artikel 5.
 - c) De bevis som behövs för att identifiera den ytterligare bränsleråvaran och styrka påståenden om produktion av ytterligare bränsleråvaror ska samlas in och noggrant dokumenteras av relevanta ekonomiska aktörer.
2. De bevis som avses i punkt 1 c ska åtminstone omfatta information om de additionalitetsåtgärder som vidtagits för att producera ytterligare bränsleråvaror, de avgränsade områden för vilka dessa åtgärder har vidtagits och den genomsnittliga avkastningen från dessa områden under treårsperioden omedelbart före det år då additionalitetsåtgärderna vidtogts.

Artikel 5

Additionalitetsåtgärder

1. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen får bara certifieras som bränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning på följande villkor:
 - a) Additionalitetsåtgärderna för att producera ytterligare bränsleråvaror uppfyller minst ett av följande villkor:
 - i) De blir ekonomiskt attraktiva eller möter inga hinder för genomförande enbart därför att biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras av de ytterligare bränsleråvarorna kan tillgodoräknas för uppfyllandet av målen om förnybar energi enligt direktiv 2009/28/EG eller direktiv (EU) 2018/2001.
 - ii) De gör det möjligt att odla livsmedels- och fodergrödor på nedlagd mark eller allvarligt skadad mark.
 - iii) De vidtas av småbrukare.
 - b) Additionalitetsåtgärderna vidtas högst tio år innan biodrivmedlen, de flytande biobränslena eller biomassabränslena certifieras som bränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

*Artikel 6***Gransknings- och kontrollkrav för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning**

1. Vid certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska ekonomiska aktörer
 - a) lämna tillförlitlig information till stöd för sina påståenden som försäkrar att samtliga krav som fastställs i artiklarna 4 och 5 vederbörligen har uppfyllts,
 - b) ombesörja en tillfredsställande oberoende granskning av den information som lämnas och en tillfredsställande nivå av transparens som tar hänsyn till behovet av offentlighet i granskningsförfarandet, och
 - c) lämna bevis för att en granskning har ägt rum.
2. Granskningen ska kontrollera att den information som lämnats av ekonomiska aktörer är korrekt, tillförlitlig och bedrägeriskyddad.
3. För att visa att ett parti ska betraktas som ett biodrivmedel, flytande biobränsle eller biomassabränsle med låg risk för indirekt ändring av markanvändning ska ekonomiska aktörer använda det massbalanssystem som fastställs i artikel 30.1 i direktiv (EU) 2018/2001. Frivilliga system får användas för att påvisa efterlevnad av kriterierna i artiklarna 4–6 i enlighet med artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001.

*Artikel 7***Övervakning och översyn**

Kommissionen ska senast den 30 juni 2021 se över alla relevanta aspekter av rapporten om bränsleråvarors utvidgning, och särskilt uppgifterna om bränsleråvarornas utvidgning, samt bevisning rörande de faktorer som motiverar bestämmelsen om småbrukare i artikel 5.1, och i lämpliga fall ändra denna förordning. Den reviderade rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet och ligga till grund för tillämpningen av kriterierna i artikel 3.

Kommissionen ska därefter se över uppgifterna i rapporten mot bakgrund av utvecklingen och de senaste vetenskapliga rönen.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2019.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

	Genomsnittlig utvidgning av produktionsområde sedan 2008 (kha)	Genomsnittlig utvidgning av produktionsområde sedan 2008 (%)	Andel utvidgning till mark som avses i artikel 29.4 b och c i direktiv (EU) 2018/2001	Andel utvidgning till mark som avses i artikel 29.4 a i direktiv (EU) 2018/2001
Spannmål				
Vete	- 263,4	- 0,1 %	1 %	—
Majs	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Sockergrödor				
Sockerrör	299,8	1,2 %	5 %	—
Sockerbetor	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Oljegrödor				
Raps	301,9	1,0 %	1 %	—
Palmolja	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Sojabönor	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Solrosor	127,3	0,5 %	1 %	—